

Datum van inontvangstneming : 19/09/2017

Zaak C-495/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

14 augustus 2017

Verwijzende rechter:

Tribunalul Prahova (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 februari 2017

Verzoekende partij:

Cartrans Spedition SRL

Verwerende partijen:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația
Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

[OMISSIS]

TRIBUNALUL PRAHOVA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI

**FISCAL (rechter van het district Prahova, tweede burgerlijke kamer voor
bestuursrechtelijke en fiscale geschillen)**

[OMISSIS]

BESCHIKKING

Openbare terechtzitting van 14 februari 2017

[OMISSIS]

Op de rol is ingeschreven het verzoek om een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat is ingediend door verzoekende partij, S.C. CARTRANS SPEDITION SRL, die woonplaats heeft gekozen te Ploiești, [OMISSIS] district Prahova, in de zaak tegen DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE – ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA (regionaal directoraat-generaal overheidsfinanciën – bestuur overheidsfinanciën van het district Prahova), met zetel te Ploiești, [OMISSIS] district Prahova, en DIRECȚIA REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BUCUREȘTI – ADMINISTRAȚIA FISCALĂ PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII (regionaal directoraat-generaal overheidsfinanciën Boekarest – belastingdienst voor kleine en middelgrote belastingplichtigen), met zetel te Boekarest [OMISSIS], verwerende partijen.

De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van 23 januari 2017, de conclusies van partijen zijn als bijlage gevoegd bij het proces-verbaal van de terechtzitting van diezelfde datum, dat integraal deel uitmaakt van de onderhavige beschikking, waarna de rechter, daar hij voor de beraadslaging tijd nodig heeft, de uitspraak heeft uitgesteld tot 7 februari 2017 en vervolgens tot 14 februari 2017.

De TRIBUNAL

stelt inzake het verzoek om verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie, na onderzoek van de dossierstukken, vast wat volgt:

1. Omstandigheden van de zaak. Voorgeschiedenis van het geding. Feiten.

Bij de Tribunal heeft verzoekster, S.C. Cartrans Spedition SRL, die handelt als tussenpersoon bij goederenvervoer over de weg en haar zetel in Roemenië heeft, een vordering ingesteld tegen de verwerende partijen, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii en Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, waarbij zij opkomt tegen de verplichting tot betaling van een bedrag van 16 203 RON, zijnde de btw die wordt nageheven over de betaling voor vervoersdiensten die rechtstreeks verband houden met de uitvoer [OR 2] van goederen, en dus gedeeltelijke nietigverklaring vordert van de naheffingsaanslag van [OMISSIS] 13 augustus 2014.

Naar aanleiding van de controle die de belastinginspectie heeft uitgevoerd bij SC Cartrans Spedition SRL, zijn [OMISSIS] op 13 augustus 2014 het eindcontroleverslag en de naheffingsaanslag opgesteld en is, als een van meerdere maatregelen, verzoekster de verplichting opgelegd een bedrag van 16 203 RON te betalen, zijnde de btw die wordt nageheven over de betaling voor vervoersdiensten.

Blijkens het eindcontroleverslag en de naheffingsaanslag heeft verzoekster niet aan de hand van de wettelijk vereiste documenten aangetoond dat zeven

vervoersdiensten, voor een bedrag van 16 163 EUR of 67 512 RON, van btw waren vrijgesteld daar is vastgesteld dat zij niet beschikte over documenten waaruit bleek dat de vervoerde goederen zijn uitgevoerd. Daarom is bij de controle een bedrag van 16 203 RON aan btw nageheven.

Het gaat om [drie] vervoersdiensten die in de periode maart-mei 2012 in Turkije zijn verricht, [twee] vervoersdiensten in augustus 2012 in Georgië, één vervoersdienst in februari 2013 in Irak en één vervoersdienst in april 2014 in Oekraïne.

Uit de bijlage [OMISSIS] bij het eindcontroleverslag blijkt dat het document dat, volgens de inspectiedienst, het bewijs van uitvoer zou vormen, de douaneaangifte ten uitvoer is.

S.C. Cartrans Spedition SRL heeft aan de inspectiedienst, met betrekking tot voornoemde vervoersdiensten, zeven facturen waarvoor btw wordt geheven voorgelegd, alsmede de TIR-carnets en de CMR-vrachtbrieven die zijn afgestempeld door de douaneautoriteiten van de landen waarnaar zij stelt de goederen te hebben uitgevoerd.

In haar beroepschrift heeft verzoekster verklaard dat het bewijsstuk in de zin van artikel 4, lid 2, onder d), van de Ordinul Ministerului Finanțelor Publice (decreet van de minister van Overheidsfinanciën) nr. 2222/2006 elke schriftelijke akte kan zijn waaruit blijkt dat de goederen zijn uitgevoerd, en zij aan de inspectiedienst dergelijke bewijsstukken heeft overgelegd voor elk van de [zeven] facturen waarvoor btw wordt geheven (TIR-carnets en enkele CMR-vrachtbrieven die zijn afgestempeld door de douaneautoriteiten van de landen waarnaar de goederen zijn uitgevoerd). S.C. Cartrans Spedition SRL verklaart bovendien dat deze TIR-carnets zowel vermeldingen van de vervoerde goederen als verklaringen van de douaneautoriteiten inzake de uitvoer van de goederen naar de respectieve landen bevatten en dat een TIR-carnet kennelijk bewijskrachtig is, want het gaat om het document waaruit de douanetransit van het douanekantoor van vertrek naar het douanekantoor van aankomst blijkt.

In hun verweerschrift hebben de verwerende partijen, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii en Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, gesteld dat de belastingregeling die van kracht was in de maanden waarin de vervoersdiensten [OR 3] naar het buitenland zijn verricht, bepaalt dat het vervoer met het oog op uitvoer van goederen slechts van btw is vrijgesteld vormt wanneer dit wordt aangetoond aan de hand van de volgende documenten: een door de vervoerder uitgereikte factuur, de vervoersovereenkomst die is afgesloten met de dienstontvanger, specifieke vervoersdocumenten en de documenten waaruit blijkt dat de vervoerde goederen zijn uitgevoerd.

Voorts betogen verwerende partijen dat de verzoekende vennootschap aan de hand van de vervoersdocumenten die zij in haar bezit had, enkel heeft aangetoond dat enkele vervoersdiensten zijn verricht naar het buitenland ten gunste van de uitvoerders, doch niet dat de vervoerde goederen daadwerkelijk zijn uitgevoerd.

2. Toepasselijke bepalingen

Naar nationaal recht bestaat er geen rechtsgrondslag die uitdrukkelijk bepaalt welk soort document het bewijs levert dat de vervoerde goederen zijn uitgevoerd.

Fiscaalrechtelijk zijn vervoersdiensten die rechtstreeks verband houden met de uitvoer van goederen, van heffing van btw vrijgesteld.

Artikel 143, lid 1, onder c), van Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (wet nr. 51/2003 tot invoering van het belastingwetboek) bepaalt:

„Zijn vrijgesteld van belasting:

c) diensten, daaronder begrepen vervoersdiensten en daaraan ondergeschikte diensten, andere dan die bedoeld in artikel 141, die rechtstreeks verband houden met de uitvoer van goederen”.

Artikel 4, lid 2, van Ordinul nr. 2222/2006 al Ministerului Finanțelor Publice privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la articolul 143 alineatul (1) literele a)-i), articolul 143 alineatul (2) și articolul 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (decreet nr. 2222/2006 van het ministerie van Overheidsfinanciën houdende goedkeuring van de instructies voor de toepassing van de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de handeling bedoeld in artikel 143, lid 1, onder a), i), artikel 143, lid 2, en artikel 144¹ van wet nr. 571/2003 tot invoering van het belastingwetboek) bepaalt:

„De vrijstelling van de belasting waarin in artikel 143, lid 1, onder c), van het belastingwetboek is voorzien voor het vervoer van goederen dat rechtstreeks verband houdt met de uitvoer van goederen, dient te worden aangetoond door de dienstverrichter voor zover de plaats van de dienstverrichting wordt geacht in Roemenië te zijn gelegen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 133 van het belastingwetboek, en indien hij overeenkomstig artikel 150, lid 1, van het belastingwetboek wordt geacht de schuldenaar van de belasting te zijn, ingeval de vrijstelling niet van toepassing is. De vrijstelling van belasting kan worden aangetoond aan de hand van de volgende documenten:

a) de factuur, die de in artikel 155, lid 19, van het belastingwetboek bedoelde vermeldingen moet bevatten of, in voorkomend geval, voor de personen die de vervoersdienst daadwerkelijk verrichten, het specifieke vervoersdocument, wanneer dit ten minste de in artikel 155, lid 19, van het belastingwetboek bedoelde vermeldingen bevat;

- b) het contract dat is afgesloten met de dienstontvanger;
- c) de specifieke vervoersdocumenten bedoeld in lid 4, afhankelijk van het soort vervoer of eventueel een kopie van deze documenten;
- d) documenten waaruit blijkt dat de vervoerde goederen zijn uitgevoerd.”

[OR 4]

Artikel 153 [, lid 1,] van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 bepaalt:

„De lidstaten verlenen vrijstelling voor de diensten van tussenpersonen die handelen in naam en voor rekening van derden, wanneer hun diensten betrekking hebben op de in de hoofdstukken 6, 7 en 8 bedoelde handelingen of op buiten de Gemeenschap verrichte handelingen.”

In het Handboek Douanevervoer TAXUD/1872/2007, opgesteld door de Europese Commissie – Directoraat-generaal belastingen en douane-unie – in het kader van het Comité douanewetboek – afdeling Douanevervoer, heeft de Europese Commissie aldus in artikel 1.2 van Deel IX (de TIR-regeling, van toepassing in de Unie) als beginsel geformuleerd [zoals aangehaald door de verwijzende rechter]:

„[H]et TIR-carnet is een douaneaangifte voor het vervoer van goederen. Het is het bewijs dat er zekerheid is gesteld. TIR-carnets worden door de internationale organisatie die daartoe door het TIR-Administratief Comité is gemachtigd (momenteel de Internationale Wegvervoerorganisatie of IRU - International Road Transport Union), ter beschikking gesteld van de nationale aansprakelijke organisaties. Een TIR-carnet is slechts geldig voor één TIR-vervoer. Het wordt in het land van vertrek in gebruik genomen en zorgt ervoor dat douanecontroles mogelijk zijn in de overeenkomstsluitende partijen van vertrek, doorgang en bestemming”.

De Tribunal is van oordeel dat de rechtsvragen waarover de bestuursrechter zich moet uitspreken, de volgende zijn:

- 1) vormt een door het douanekantoor van het land van bestemming afgestempeld TIR-carnet een document tot bewijs van de uitvoer van de vervoerde goederen?
- 2) is de belastingpraktijk waarbij op de belastingplichtige de verplichting rust om de uitvoer van de vervoerde goederen uitsluitend aan de hand van de douaneaangifte ten uitvoer aan te tonen, in overeenstemming met het Unierecht?

Tegen de achtergrond van het voorafgaande moet worden onderzocht of de naheffingsaanslagen waarbij verzoekster, S.C. Cartrans Spedition SRL, tot betaling van de btw is verplicht, rechtmatig zijn.

Alvorens in casu uitspraak wordt gedaan, dient het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU te worden verzocht een prejudiciële beslissing te nemen op de in het dictum geformuleerde vragen.

In casu zijn de volgende rechtsbepalingen relevant:

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht:

Artikel 143, lid 1, onder c) van Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

Artikel 4, lid 2, van Ordinul nr. 2222/2006 al Ministerului Finanțelor Publice.

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 153, [lid 1], van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde;

[OR 5]

Artikel 1.2 van Deel IX van het Handboek Douanevervoer TAXUD/1872/2007.

[OMISSIS]

OM DEZE REDENEN wordt

IN NAAM VAN DE WET

de volgende BESCHIKKING gegeven:

[OMISSIS]

Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een beslissing op de hierna volgende prejudiciële vragen:

„Vormt, met het oog op de btw-vrijstelling voor handelingen en diensten van vervoer met betrekking tot de uitvoer van goederen, overeenkomstig richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, het TIR-carnet dat is afgestempeld door het douanekantoor van het land van bestemming, een document tot bewijs van de uitvoer van de vervoerde goederen, rekening houdend met de regeling die voor dergelijke douanetransitdocumenten in het Handboek TIR-regeling nr. TAX/UD/1873/2007 is opgesteld door het Comité Douanewetboek – afdeling Douanevervoer in het kader van het directoraat-generaal Belastingen en douane-unie van de Europese Commissie?

Verzet artikel 153 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde

waarde zich tegen een belastingpraktijk volgens welke de belastingplichtige verplicht is, uitsluitend aan de hand van een douaneaangifte ten uitvoer aan te tonen dat de vervoerde goederen zijn uitgevoerd, en bij gebreke van een dergelijke aangifte het recht op aftrek van de btw over de diensten betreffende het vervoer van de uitgevoerde goederen wordt geweigerd, ook al bestaat er een TIR-carnet dat is afgestempeld door het douanekantoor van het land van bestemming?”

[OMISSIS]

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 14 februari 2017.

[OMISSIS]